Moiſes ſeruus meus mortuus eſt: ſurge et
tranſi iordanē iſtū tu ⁊ oīs pplˢ ⁊c̄. Qualiter
aūt apparuit in transfiguratōe xp̄i: dixīmꝰ ple
ne in ſermone de ipā transfiguratōe: et quare
ſepulcrū eius abſconditū fuit ſcripſi in ſer=
mone de blaſphemia in q̄dragesimali noſtro
ne. ſ. iudei circa corpus eius idolatriā exerce
rent. De māna ibi ſcaturiente dicit Augꝰ. ꝙ
p̄t eſſe a deo vt mors Johānis ſic p̄cioſa cō=
mendet̄. Tenet itaq̄ Augꝰ. ꝙ iohannes ſit
mortuus et aīa eiꝰ a ſuo corpe ſepata. Idē vi
detur ſentire Hiero. q̄ in ꝓlogo in Johannē
ait. Hic eſt iohānes q̄ ſciēs ſupueniſſe diē re
ceſſus ſui: cōuocatis diſcipulis ſuis in ephe=
ſo ꝑ multa ſignoꝝ experimenta ꝓmens xp̄m:
deſcēdit in defoſſum ſepulture ſue locū: facta
q̄ orōne poſitus eſt ad p̄res ſuos tā extrane=
us a dolore mortis q̄ꝫ a corruptōe carnis in
uenit̄ alienus. Et ſi q̄s obſtaret ꝙ in his ver
bis Hiero. dicit iohannē extraneū a dolore
mortis: ergo videt̄ ꝙ nō ſit mortuus. R̄ndē=
mus ꝙ nō ita ſonāt verba Hieronymi. Nā
in ꝓlogo in apocalipſim idē ita ſcribit. Hic
eſt iohannes q̄ ſciēs ſupueniſſe ſibi diē egreſ
ſionis de corpe: cōuocatis in ephe ſo diſcipu
lis deſcendit in defoſſum ſepulture ſue locū
orōneq̄ cōpleta reddidit ſpiritū tā a dolore
mortis factus extraneꝰ q̄ꝫ a corruptōe carnis
noſcit̄ alienus. Dicit ḡ ꝙ ſciuit ſuperueniſſe
diē egreſſionis de corpe: et ꝙ reddidit ſpiritū
ꝑ q̄ verba exp̄ſſe fatet̄ illū eſſe mortuū. Ideo
cū aſſerit eum factū extraneū a dolore mor=
tis: denotat ꝙ in ſepatione aīe a ſuo corpore
nullū ſenſit dolorē. Inſup et ꝙ eius corpus
ſit ab incineratōe p̄ſeruatū vel abſconditum
incorruptū vſq̄ in diē iudicij. Vel vt magis
pie credere poſſumꝰ iterū aīe reunitū atq̄ de
latū ad celuꝫ empirreū vbi cū xp̄o et virgine
mr̄e glorioſa tā aīe q̄ꝫ corpis gaudet. ¶ Ter=
cio amor xp̄i ad iohannē cōcluſus fuit in ſu=
perna glorificatōne. Sicut enī magnū fecit
eū meritis in eccleſia militāte: ita magnifica
uit eū in beata gloria. Sꝫ qꝛ illius menſurā
inueſtigare nō poſſumus tm̄ id cōſideremꝰ
ꝙ beatiſſimi Johannis gloria p̄eminet ma=
gnitudini et potētie quorumcūq̄ regū ⁊ im
peratoꝝ huiꝰ mūdi: qm̄ iohānes in eternum
viuit glorioſus cū xp̄o: illorū vero memoria
perijt cū ſonitu. Quidnā ampliꝰ de diuitijs
de delitijs: de magnificētijs: de pompa: de fa
mulatu: de fama: de p̄ſtantia illoꝝ impatoꝝ
q̄ tp̄e Johānis euāgeliſte clariſſimi fuerūt in
orbe. O infelix humana cōditio. O labilis
hūane vite decurſus. Impauit tyberiꝰ poſt
octauianū annis vigintitrib꜄: q̄ regnāte an=
no vt puto quintodecimo ſui imperij: iohā=
nes factus eſt aplˢ xp̄i: et nihilominus mor
tuus eſt. Gayus galligula poſt ipm̄ impauit
annis fere q̄ttuor et mortuus eſt. Claudius
ſucceſſit huic ⁊ cū imperaſſet annis fere quat
tuordecim: mortuꝰ ē veneno extinctꝰ fraude
vxoris. Nero ſumpſit impiū regnauitq̄ an
nis tredecim: mēſib꜄ octo: ⁊ ſeipm̄ interficiēs
mortuꝰ eſt. Galba illi ſucceſſit et dū imperaſ
ſet menſib꜄ ſeptē ab Ottone occiſus mortuꝰ
eſt. Otto inuaſit imperiū ⁊ metu vitellij ſe oc
cidens mortuuſ eſt. Vitellius imparevolēs
a militib꜄ veſpaſiani pugnādo occiſus eſt.
Fuitq̄ imperiū. Galbe Ottonis et Vitellij
circiter menſes decē et octo et ſicut p̄dictū eſt
mortui ſūt. Veſpaſianꝰ in imperiū ſublima=
tus cū imperaſſet annis decē mortuꝰ eſt. Ti=
tus filius eius impauit annis duob꜄ ⁊ mor
tuus eſt. Domitianꝰ frater Titi impauit an
nis quindecim: mēſib꜄ quinq̄: qui edifica=
uit templū Pantheon. et iohannē in doliū
feruētis olei iuſſit poni. Anno xp̄i nonageſi
moſexto: tandē a ſuis cubicularijs occiſus ē
Nerua ſecutꝰ eſt q̄ impauit anno vno: mēſi=
bus q̄ttuor et mortuus eſt. Traianus impe
riū ſuſcepit et cū regnaſſet annis decē ⁊ nouē
et mēſib꜄ ſex mortuus eſt. Quid ex his remā
ſit niſi cineres ⁊ vermes. At iohānes vſq̄ ad
ſecundū Traiani annum impauit vicijs vt
ab eo diſcederēt regnauit in decore virtutū:
ſeruauit p̄cepta ſui dilecti magiſtri: ꝯtempſit
mundū ſpreuit terrena: tpalia q̄q̄ deiecit: tu=
lit patiēter aduerſa. Et tandē ī ſenectute bo=
na migrauit ad celos. Ibi nunc fruit̄ eterna
pace. Ibi exultat cū angelis ſanctꝫ. Ibi poſ
ſidet oē bonū eiuſq̄ memoria facta eſt ſempi
terna. Ibi deniq̄ ꝓ ſuis deuotis interpella=
re nō ceſſat. Quē deprecemur oēs vt ꝓ nobiſ
intercedat apud xp̄m dn̄m oīm et ſuam beni
gniſſimā matrē q̄tenus in hoc ſeculo digni
efficiamur gr̄a dei. et in futuro beatitudinē
illā poſſideamꝰ q̄ eſt ipe deus: qui viuit et re
gnat in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Sermo trigeſimuſſextꝰ de ſancto Jacobo maiore, filio zebedei ⁊ fr̄e Johānis euāgeliſte

Vidit alios duos fratres Jacobū Zebedei et Johā=
nem fratrē eiꝰ in naui cū zebedeo
patre eoꝝ reficiētes rhetia ſua et vocauit eos
Scribunt̄ hec verba originaliter matt. iiij.
ca. In toto terrarū orbe beatiſſimꝰ aplˢ Ja=
cobus colit̄ a cunctis fidelib꜄ deuotōe feruē
tiſſima: qm̄ ſicut meritis apud dn̄m magnꝰ
inuentus eſt: ita eius patrociniū expoſcētib꜄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

benignus ac liberaliſſimꝰ inuenit. Ipe eſt q̄ Jacobꝰ maior vocat̃ ſicut ⁊ alter minor qḋ iḋ fit: qꝛ ꝓꝛ illo a xp̄o vocatꝰ eſt. Inſuꝑ ad maiorē familiaritatē admiſſus fuit vt ꝑdictū eſt de iohāne euāgeliſta: et int̃ apl̄os primꝰ martyriū ſuſcepit: celeſteq̄ꝫ regnū intrauit. Quia vero eccl̄ia feſtū illius ſolēniter celebrat: decet nos q̄ꝫtū poſſumꝰ cū dei adiutorio laudibus eiꝰ inſiſtere quē iḋ xp̄s ad apl̄atū aſſumpſit vt clarus fieret virtutibꝰ atq̄ꝫ ſignis. Quare de ip̄o in p̄nti ſermone dicemꝰ de quo tria myſteria ꝓponimus cōtemplanda.

¶ Primū dꝛ diabolice ſuꝑationis.

¶ Scḋm virtuoſe tolerationis.

¶ Terciū gratioſe auxiliationis.

¶ Qualit̃ beatꝰ Jacobꝰ ſuꝑauit diabolicas artes: et quō ꝑt diabolꝰ hūana corꝑa moleſtare ⁊ viſibiliter apparere ac transfigurare ſe in angelū lucis. ¶ Capitulū. i.

Primū myſteriū ꝯtemplandū de beato Jacobo dꝛ diabolice ſuꝑatōis. Nā diabolicas artes xp̄i virtute deuicit. vt ei ſcribitur matt. x. ca. Conuocatis ieſus. xij. diſcipulis ſuis dedit illis poteſtatē ſpirituū immundorū vt eijceret eos: q̄liter ꝓo Jacobꝰ demones expugnauit ex legēda ipiꝰ colligere poſſumꝰ. vbi ſic habet̃. Poſt aſcenſionē dn̄i dū Jacobꝰ ꝑ iudeā et ſamariā ꝑdicaſſet in hiſpaniam tandē venit: ſed dū ibi nil ꝓficere ſe videret tm̄ nouē ibi diſcipulos acq̄ſiuiſſet duos ex illis cauſa ꝑdicandi ibi reliq̄t: et alios ſeptē ſecū aſſumens iterū in iudeā abijt. Cū ergo ibi verbū dn̄i ꝑdicaret: magus quidaꝫ noīe Hermogenes ad inſtantiā phariſeorū diſcipulū ſuū noīe Filetū ad Jacobū miſit vt ip̄m Filetus corā iudeis ꝯuinceret ꝙ ſua ꝑdicatio falſa eſſet: at vbi ille Jacobuꝫ vidit audiuitq̄ꝫ docentē atq̄ꝫ inſpexit ſigna ⁊ miracula q̄ dn̄s faciebat ꝑ eū: corde cōpunctus ad Hermogenē redijt ꝯteſtans ſe diſcipulū Jacobi velle fieri ꝑſuadēs vt idē Hermogenes faceret. Sed ꝓpterea indignatꝰ hermogenes arte ſua magica ita eum immobilē fecit vt ſe nullatenꝰ mouere poſſet dicēs. Uidebimꝰ ſi iacobꝰ tuus te ſaluet. Qḋ cū filetꝰ Jacobo ꝑ puerū nūciaſſet: miſit ad eū iacobꝰ ſudariū ſuum dicēs. Accipiat ſudariū et dicat. dn̄s erigit eliſos: dn̄s ſoluit ꝯpeditos. Statimq̄ꝫ vt de ſudario tactꝰ eſt ſolutus a vinculis magicis artibꝰ hermogenis inſultauit: et ad iacobū ꝓperauit. Iterꝫ hermogenes demones aduocauit ꝑcipiēs vt ip̄m iacobū vinctū cū fileto ad ſe adducāt. Qui veniētes ad Jacobū ī aere vlulare ceperūt dicētes. Jacobe apl̄e miſerere nobis qꝛ ſatis ardemꝰ. Miſit nos hermogenes ⁊ morx vt ad te venimꝰ angelus dei nos moleſtare nō ceſſat. Quibꝰ iacobus. Dimittat vos angelꝰ ⁊ ad hermogenē redite eūq̄ꝫ ad me vinctū adducite ſed illeſum. Qḋ illi ꝓtinus ꝯpleuerūt vinctūq̄ꝫ adduxerūt ad iacobū: quē a Fileto fecit exſolui: non ſinens diabolos illi nocere. Dixitq̄ꝫ illi: ꝑge q̄ vis ⁊ tua vtere libertate: qꝛ nemo inuitus bn̄ agit. At ille mutatus in alterū virū veniā humiliter poſtulauit. Acceptoq̄ꝫ ꝓ timore demonū baculo iacobi ꝑrexit ad domū ⁊ oēs libros artis magice ad apl̄m cremandos adduxit. Quos tn̄ Jacobꝰ in mare ꝓijci fecit. Itaq̄ꝫ hermogenes de cetero apl̄o adherēs virtutibꝰ plurimis floruit. Propter ea q̄ dicta ſunt tria dubia de demonibꝰ ſunt aperienda.

¶ Primū vtrū demones poſſint hūana corpora moleſtare.

¶ Scḋm vtrū poſſint hoībꝰ viſibilit̃ apparere

¶ Terciū vtrū peccet qui adorat diabolū cū ſe trāſfigurat in angelū lucis.

¶ Ad primū dubiū dicimꝰ: ꝙ cū ꝑmittit deꝰ p̄nt demones hūana corꝑa multimode ꝑturbare etiā ⁊ mortē inferre. Qḋ exēplis clariſſimis demonſtramꝰ. Scribit̃ nanq̄ꝫ Thobie vi. ca. ꝙ Sara fuit ſucceſſiue tradita ſeptē viris quos oēs occidit demoniū. Et Job. ij. c. Egreſſus ſathan a facie dn̄i ꝑcuſſit Job vlcere peſſimo a plāta pedis vſq̄ꝫ ad verticē eius. Et matt. xv. c. Filia chananee male a demonio vexabat̃. Et mat. xvij. ca. Xp̄s eiecit demoniū a puero q̄ lunaticꝰ erat: et ſepe cadebat in ignē et crebro in aquā: et curatꝰ eſt puer ex illa hora. Et Luce. xi. ⁊ mat. xij. Erat ieſus eijciēs demoniū et illud erat mutū. et cū eieciſſet demoniū locutus eſt mutus. Criſo. ait. Ex demō fecerat illū hoīem mutū: ſurdū: et cecū. Ideo demone abiecto ſanatꝰ eſt. In vitaſpatrū legit̃ de beato Antonio. ꝙ dū in quodā tumulo latitaret multitudo demonū adeo illū lacerauit ꝙ a diſcipulo eiꝰ q̄ſi mortuus inuentꝰ eſt: ab eoq̄ꝫ inde aſportatꝰ hūeris ꝓprijs: cū nocte ad ſe redijſſet a ꝑfato diſcipulo ad eundē locū aſportari ſe fecit. Qui cū ex dolore ꝓſtratus iaceret ex virtute animi ad cōflictū demones excitabat: quē illi iterū verberibꝰ crudeliſſimis affecerūt. Tūc ſubito ſplendor maximus ibi apparuit: et demones cūctos fugauit. Antoniꝰ aūt cōtinuo ſanatꝰ eſt. Ibiq̄ꝫ xp̄m adeſſe intelligēs ait. Ubi eras bone ieſu: vbi eras? Quare a principio nō affuiſti vt me adiuuares ⁊ vulnera mea ſanares. Cui dn̄s. Antoni hic erā ſꝫ expectabā videre certamē tuū. Nūc aūt qꝛ viriliter dimicaſti in toto orbi faciam te noīari. De ſancto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dominico ſcriptũ eſt in ſua legenda ꝙ exiſtẽ
te ip̄o Bononie cũ fratres iã ad dormiendũ
iuiſſent: quidã cõuerſus a diabolo vexari ce-
pit. qđ cũ frater Ranerius lauſanenſis mgr̄
eius audiſſet: beato Dñico ſtuduit indicare
q̄ ad eccleſiã ante altare ip̄m portari p̄cepit:
vbi cũ vix a decẽ fratribꝫ fuiſſet adductꝰ bea
tus dñicus diabolo dixit. Adiuro te miſer vt
dicas mihi quare vexas creaturã dei et quõ
huc intraſti. Qui rñdit: vexo illũ qꝛ heri bi-
bit i ciuitate ſine lnia nõ adhibito ſigno cru
cis. Qđ poſtmodũ cõpertũ ẽ verũ fuiſſe. Ad
orationẽ vero beati dñici campana ad matu
tinũ pulſante: diabolus ab illo diſceſſit. Re-
fert Ambro. q̄ paſſionẽ beate agnetis deſcri-
pſit ꝙ filius p̄fecti volẽs illi vim inferre ⁊ vi
olenter illã opprimere: p̄focatus a diabolo ex
pirauit. In vita etiã ſanctorum Simplicij
Fauſtini et Beatricis habeť ꝙ Lucretiꝰ p̄-
fectus q̄ ip̄am Beatricẽ ſororẽ Simplicij et
Fauſtini renuentẽ idolis immolare p̄cepit
ſuffocari: a diabolo arreptꝰ ⁊ ꝑ tres horas ve
xatus mortuus eſt. De Zoroaſtre vero bact-
rianoꝝ rege q̄ qñ natus eſt riſit vt ait Soli-
nus et Augꝰ. li. xxi. de ci. dei. et magicas ar-
tes inuenit ſꝫm Iſidoꝝ li. ethimo. viij. ſꝫm a-
liquos teneť ꝙ licꝫ bello fuerit a Nino deui
ctus: tñ a demone quẽ importunus frequen
tabat occiſus eſt. Sufficiant iam que dicta
ſũt: ad intelligendũ ꝙ niſi dei manu poteſtas
diaboli arceať: multimoda p̄t hũanis corpo
ribus nocumẽta inferre. Qñqꝫ vero ſinit illũ
deꝰ talia facere vel ad ſue glorie manifeſtatio
nẽ ſicut euenit in illis q̄ vexati ſuo noĩe ⁊ ſan
ctorũ meritis liberanť. Vel ad bonoꝝ exerci
tationẽ atqꝫ illoꝝ patiẽtie ꝯmendatiõꝫ: ſicut
factũ eſt in Job ⁊ Antonio. Vel ad iniquoꝝ
vindictã et punitionẽ ſicut cõtigit illos q̄s
demoniũ interfecit. Nã vt inq̄t tho. i. pte. q.
cxiiij. ar. i. demones impugnãt hoĩes dupli
citer. Vno mõ inducẽdo ad peccatũ et ſic nõ
mittunť a deo ſed aliqñ ꝑmittunť ſꝫm dei iu-
ſta iudicia. Aliqñ impugnãt hoĩes punien-
do et ſic nõ tm̄ ꝑmittuntur: ſed etiã mittunť
a deo: pena eñi referť in deũ ſicut in primum
actorem. Et tñ demones ad puniendũ miſſi
alia intentõne puniũt q̄ȝ mittanť. Nã ipi pu
niunt ex odio vel inuidia: mittunť aũt a deo
ꝓpter eius iuſticiã. Et licet poſſint vt iam ta
ctum eſt humana corpora ledere: nõ tñ tanta
eſt illoꝝ poteſtas vt valeãt corpis liniamen-
ta in mẽbra brutoꝝ animaliũ tãſformare: de
qua materia plene dictũ eſt in tractatu de ti-
more iudiciorum dei. in ſermone de bello de
monũ ⁊ hoĩm. ¶ Secundũ dubiũ fuit vtrũ
demones poſſint hoĩbus viſibiliter appare-
re. Et ad hoc reſpondeo ꝙ ſinente deo appa-
rent qñqꝫ in aſſumptis corporibꝫ: qđ etiaꝫ ex
illis que diebus noſtris euenerũt ꝓbare poſ
ſumus. Nam anno dñi. Mcccclxvij. dum
eram apud Albengã in ꝓuincia ianue affui
examinationi quarundã mulierũ que malefi
ce putabãtur: audiuiqꝫ ex ore illarũ qualiter
demones familiares habebãt q̄ eis apparere
cõſueuerunt in humana effigie et multa veri
ſimilia de eorũ cõmertio retulerũt. In ꝓuin
cia ſancti Franciſci apud Nocerã fuit alia
mulier Santucia noĩe que multa ſecreta ho
minibus reuelabat. Cõſtruxerat vero ſibi do
munculã extra ꝯmunẽ habitationẽ in p̄dio
ſuo in quo duo ſui filij cõmorabanť in tento
rijs vt venientibꝫ ad matrẽ venderẽt vinũ et
alia neceſſaria. Quidã aũt ruſticus dũ pecu
niã in panno ligatã ꝑdidiſſet ad eã ſe cõtulit.
Ibiqꝫ hoſpitatꝰ vt mane a ſantucia de ſua pe
cunia informaretur. Media nocte audiuit
extra tuguriũ ſantuciã cũ alio loquentẽ: ille
diabolꝰ erat: nã ſurrexit ruſticꝰ ⁊ caute explo
rãs q̄nã hec foret: vidit ſantuciã denudataꝫ:
audiuitqꝫ illã dicentẽ: vbi ẽ pecunia huiꝰ ru-
ſtici. Ad q̄ v̄ba audiuit diabolũ reſpõdentẽ
licet illũ oculis nõ videret. Pecunia iſtiꝰ eſt
in vẽtre porci ſui q̄ cecidit dũ erat ĩ ſtabulo ⁊
porcꝰ ibi comedens cũ alijs immũdicijſ illã
deglutiuit: dicas tñ ei qꝛ vxor eius furata eſt
vt ſic diſcordia ſemineť inter vxorem et ip̄m
Statim ruſticꝰ inde diſceſſit ⁊ cõcito greſſu
ad ꝓpria feſtinãs porcũ ſuũ interfecit in cuiꝰ
viſceribꝫ pecuniã ꝑditã inuenit: deinde puſi-
um ſe ꝯtulit maleficã accuſauit: q̄ ad iudiciũ
deducta: et de ſuis cõuicta ſceleribꝫ igne cre-
mata eſt. ¶ Terciũ dubiũ fuit vtrũ peccet q̄
adorat diabolũ cũ ſe trãſfigurat ĩ angelũ lu-
cis. Ad qđ ita dicit dñs Bonauẽ. i. iij. di. ix.
arti. i. q. vi. ꝙ honor latrie p̄t aduerſario xp̄i
dupliciter exhiberi. aut ſimplr̄ aut ſub cõdi-
tione Si ſimpliciter dico ꝙ nõ p̄t eẽ ſine pec
cato: offerť eñi cultus latrie alteri q̄ȝ deo: et iõ
eſt ibi peccatũ idolatrie: nec excuſať rõe igno
rantie. Habet eñi hõ triplex adiutoriũ ꝑ qđ
p̄t errorẽ deuitare. Primũ eſt remediũ admo
nitõis ſacre ſcripture q̄ dicit ꝙ multi vẽturi
ſunt in noĩe xp̄i mẽdaciter. Scđm eſt reme-
dium ſancte orõnis qua ad deũ debet homo
recurrere vt cor eius illuminet. Terciũ eſt ſu
ſpenſio credulitatis ſue. Nõ eñi debet hõ oĩ
ſpũi credere ſꝫ ꝓbare ſi ex deo ſunt. Qui eñi
cito credit in talibꝫ leuis eſt corde: ⁊ fortaſſis
inflatꝰ in corde ad tales viſiones ⁊ reuelatio
nes idoneũ ſe eẽ exiſtimat: vñ taleſ apparitões

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

potius ſunt formidande ꝗ̃ deſiderãde. Narrat enĩ de quodã ſctõ prẽ ꝙ cũ ei diabolus ĩ ſpecie xp̃i apparuiſſet: ille clauſis oculis dixit ſe in hac vita nolle xp̃m videre. At diabolus ei⁹ hũilitate cõfuſus ſtatim euanuit. Ecõtra de pluribꝫ dr̃ q̃ ſe ad viſiones idoneos reputauerũt et deſiderauerũt ꝙ in multas inſanias ⁊ errores ꝑcipitati ſunt. Et iõ ſi ſimplicit̃ adorat q̃s xp̃i aduerſariũ nõ excuſat̃ a pctõ: etiã ſi credat ipm ee xp̃m. Si etiã adoret ſub cõditione hoc pt eſſe dupliciter aut qꝛ eſt illa cõditio habitualiter aut actualiter ꝯſiderata ſiue oppoſita. Si actualit̃ ſic nõ adorat ipm luciferũ: ſꝫ magis xp̃m. qꝛ nõ ſtat orõ niſi ſtãte ꝯditõe ⁊ ad eũ refert̃ adoratio ad quẽ refertur adoratõis impletio vel intẽtio. Si aũt illa ꝯditio ſit ſub ꝯditõe habituali h̃ mõ non ſufficit ad vitandũ pctm̃ idolatrie reſpectu hui⁹ apparitõis ſiue tranffiguratõis: ſufficit tñ̃ reſpectu ſacramẽti altaris. Nã talis trãſfiguratio ẽ inſolita. Et iõ nõ debet ad eã ꝑcipitanter ſeq̃ adoratio: ſed cũ maturitate et ꝓuia orõe. Sꝫ ꝯſecratio hoſtie ẽ ꝯſueta: iõ ſufficit ꝙ adorãs ĩ habitu hãc habeat ꝯditionẽ vicꝫ ſi conſecratio ſit debito mõ facta. Vñ pauci vel nulli fideles ĩ hac adoratõe peccãt. Oẽs enĩ accedũt cũ cõditione iſta.

De felici martyrio beati Jacobi ad qđ cõcurrit ſanitas paralitici ⁊ ꝯuerſio Joſie atꝫ ſepulture miraculoſa diſpoſitio. Capi. ij.

Ecundũ myſteriũ ꝯtemplandũ de btõ Jacobo dr̃ virtuoſe toleratõnis. Nã ꝓ xp̃o martyriũ capitis obtruncatõe ſuſtinuit circa qđ tria priuilegia cõſideremus.

Primũ fuit paralitici ſanatio.

Scđm Joſie cõuerſio.

Terciũ ſepulture diſpoſitio.

Primũ ꝓuilegiũ fuit ꝑalitici ſanatio. Cũ enĩ iuſſu herodis ad decollandũ duceretur quidã paralitic⁹ in via iacẽs ad eũ clamauit vt ſibi ſanitatẽ cõferret. Cui Jacobꝰ ait. In noĩe ieſu xp̃i ꝑ cui⁹ fide ducor ad decollãdũ exurge ſan⁹: et bñdic creatorẽ tuũ: q̃ ſtatim ſanus fact⁹ ſurrexit ⁊ dñm bñdixit. Scđm priuilegiũ fuit Joſie ꝯuerſio. Js enĩ funẽ ĩ collo eius miſerat illũqꝫ trahebat: q̃ viſu miraculo paralitici ad pedes Jacobi ſe ꝓſtrauit et veniã petẽs xp̃ianũ fieri ſe poſtulauit: qđ cũ vidiſſet Abiachar pontifex ſibi dixit: niſi nomẽ xp̃i maledixerꝭ cũ ipo Jacobo decollaberis. Cui ioſias. Maledict⁹ tu. Nomẽ aũt dñi nr̃i ieſu xp̃i ſit bñdictũ in ſecula. Tunc Abiachar os ei⁹ pugnis cedi iuſſit ⁊ miſſa de eo legatõe ad herodẽ impetrauit vt cũ Jacobo decollaret̃. Cũ aũt decollari deberẽt Jacobus a ſpiculatore lagenã aque petijt et ibidem Joſiam ꝓtin⁹ baptizauit: et ſtatim capitis obtruncatõe martyriũ cõſummauit. Decollat⁹ eſt aũt beat⁹ Jacobꝰ. viij. kal̃. aprilis in annunciatõe dñe ⁊. viij. kal̃. auguſti in cõpoſtellã tranſlat⁹: et. iij. kal̃. ianuarij ſepult⁹. qꝛ ſepultura ei⁹ fabricata fuit ab auguſto vſqꝫ ad ianuariũ ꝓlongata. Statuit tñ̃ eccleſia vt feſtũ eius. viij. kal̃. auguſti tp̃e. ſ. magiſ cõgruo celebraret̃. Terciũ priuilegiũ fuit ſepulture diſpoſitio. vt enĩ refert Johannes Beleth. decollato Jacobo diſcipuli corpus eius nocte timore iudeoꝝ rapiẽteſ naui illud impoſuerũt: et ſepulturã diuĩe ꝓuidẽtie cõmittẽtes nauim ſine remige cõſcenderũt. Et angelo dñi duce in galiciã in regno lupe applicuerũt. Erat ibi regia ſic dicta Lupa nomine ⁊ merito vite: deponẽtes ergo corp⁹ de naui ſuꝑ quendã magnũ lapidẽ illud poſuerũt: qui lapis mox vt cera corpori ceſſit et in ſarcophagũ corꝑi ſe mirabiliter coaptauit. Jngrediẽtes igit̃ diſcipuli ad Lupã dixerũt Dñs ieſus xp̃s mittit ad te corpus diſcipuli vt quẽ noluiſti ſuſcipe viuũ ſuſcipias nũc defunctũ. Et narrãtes ei miraculũ qualiter. ſ. illuc ſine remige aduenitſſent locũ ei⁹ ſepulture ꝯgruũ petierũt. Que dũ regina audiſſet vt ꝑfatus Johãnes Beleth dicit eos in dolo ad quendã viruꝫ crudeliſſimũ deſtinauit: vt eius ſuꝑ hoc cõſenſum haberẽt. Qui eos cepit ⁊ in carcerẽ recluſit. Cũ aũt ille diſcũberet angel⁹ dñi apparuit et eos libere abire ꝑmiſit. Qui ad reginã redeũtes iterũ petierũt locũ ſepulture ꝓ corꝑe beatiſſimi Jacobi. q̃bus illa rñdit. Accipite boues quos habeo ĩ tali monte et plauſtrũ iungite ac corp⁹ dñi veſtri deferte: et locũ ſicut volueritꝭ edificate. Hoc aũt lupa doloſe dicebat. ſciebat enĩ boues eẽ tauroſ indomitos ⁊ ſilueſtres. Et iõ putauit ꝙ nõ poſſent iungi nec applicari: vel ſi iungerẽtur huc illucqꝫ diſcurrerẽt ⁊ ſic currũ diſſiparẽt et corpus eijcerẽt et ipos necarẽt. Sꝫ nõ eſt ſapia ꝯtra deũ. Nã illi dolũ nõ cogitãtes montẽ aſcenderũt: et draconem quendaꝫ ignẽ ſpirantẽ et in eos irruentẽ cruce oppoſita ꝑ mediũ ventrẽ ſcindunt: facto etiã ſuper tauros ſigno crucis velut agni ꝓtinus manſueuerẽt. Et eos iungentes corpus ſancti Jacobi cũ lapide ſuꝑ quẽ poſitũ fuerat in curru poſuerũt. Boues aũt ſine alicui⁹ regimine corp⁹ in mediũ palatiũ Lupe adduxerũt Qđ illa vidẽs et ſtupens credidit et xp̃iana facta: oĩa que petierũt tribuit et palatiũ in eccleſiã ſancto dedicãs magnifice ipam dotauit et in bonis opibus vitã finiuit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Qualiter beatus Jacobꝰ gratioſus eſt et
benignus his q̄ implorant eiꝰ patrociniū.

Capitulum. iij.

Terciū myſteriū ꝯtemplandū de beato
Jacobo dicit̄ gratioſe auxiliatōis Res
mira eſt ꝯſiderare q̄ꝫ ꝓmpte q̄ꝫ abunde q̄ꝫue
celeriter Jacobus in celo btūs ſuis deuotis
et ſuffragia illius expoſcentibꝫ freq̄nter oc-
currat. Omiſſis tn̄ multꝭ q̄ dici poſſent. tria
in hac pte ſtupēda miracula exponemꝰ. Pri
mum eſt de quodā Bernardo mutinenſe q̄
dū captus et cathenatꝰ in ꝓfundo turris po
ſitus eēꝫ ⁊ ſp beatū iacobū inuocaret appar
it ei ſctūs Jacobꝰ dicēs. Ueni ſequere me in
galliciā. Jlle vero vinculis ad collū ſuſpen
ſis ad ſummitatē turris ꝯſcendit: et inde ſine
aliq̄ leſione ſaltū vnū fecit cū turris ſexagin
ta cubitoꝝ altitudinē poſſideret. Scdm mi
raculū fuit de triginta viris de lothringia: q̄
circa annū dn̄i. M.lxx. ad ſctm̄ Jacobū ꝑpe
rantes oēs vno excepto fidē ſibi mutui fui-
tij ꝓmiſerūt. Unus igit̄ infirmatꝰ a cūctis
relinquit̄ ⁊ a ſolo illo q̄ fidē nō ꝓmiſerat ad
pedē montis ſcī michaelis cuſtodit̄. Sꝫ ad
ueſpaſcēte die morit̄: viuus aūt ꝓpter loci ſo
litudinē ⁊ defuncti mortē ⁊ imminētis noctꝭ
caliginē: et gentis barbare feritatē timuit val
de. Sꝫ ſtatim ſctūs Jacobꝰ in ſpecie equitis
ſibi apparēs ⁊ eum ꝯſolans ait. Trade mihi
hūc mortuū et tu aſcende poſt me ſup equū.
Sicq̄ꝫ illa nocte ante ſolis ortū dietas quin
decim ꝑagentes ad montē gaudij q̄ eſt dimi-
dia leuga circa ſanctū iacobū ꝑuenerūt. Jbi
q̄ꝫ ſctūs Jacobꝰ vtrūq̄ꝫ depoſuit: ꝑcipiens vt
canonicos ſcti iacobi ad ſepeliendū ꝑegrinū
mortuū ꝯuocaret ac ſocijs ſuis diceret q̄ ꝓ-
pter fidē violatā coꝝ ꝑegrinatio nil valeret.
Qui iuſſa ꝯpleuit ⁊ ſocijs ea que ſctūs Jaco
bus dixerat intimauit. Terciū miraculū de
eo legit̄ de quodā theotonico q̄ cū filio ſuo
circa annū dn̄i Milleſimūnonageſimū ad
ſanctū Jacobū ꝑgens: et in vrbe Tholoſa-
na grā hoſpitādi diuertēs ab hoſpite inebri
atur ⁊ ab eo in malis ciphus argenteus ab-
ſconditur. Mane igit̄ exeuntes quaſi latro-
nes inſequit̄ eos: et q̄ ciphū fuiſſent furati
eis obiecit. qd̄ cū inuentū fuiſſet iudici accu-
ſant̄. Data v̄o ſnīa oīa que habebāt hoſpiti
dantur et vnꝰ eoꝝ ad ſuſpendiū iudicat̄. ſed
cū pr̄ ꝓ filio et filius ꝓ pr̄e mori vellet: tan-
dem filius ſuſpendit̄: et pr̄ merēs ad ſanctū
Jacobū ꝓgredit̄. Jgit̄ poſt trigintaſex dies
rediens ad corpꝰ filij ſui diuertit: lamentabi
les voces emittēs. Et ecce filiꝰ ſuſpenſus ce-
pit ꝯſolari eū dicēs. Dilectiſſime pr̄ noli fle-
re q̄m̄ hucuſq̄ꝫ ſanctus Jacobus me ſuſten-
tauit et celeſti dulcedine refocillauit. Qd̄ pr̄
audiens ad vrbē cucurrit: ⁊ veniētes populi
ꝑegrini filiū incolumē depoſuerūt ⁊ hoſpitē
ſuſpenderūt. Sūt et alia miracula in eiꝰ le-
genda poſita q̄ cauſa breuitatis dimittimꝰ.
Retulimꝰ tn̄ iſta tria vt ſic inflāment̄ ad be-
ati Jacobi deuotōēꝫ oēs illi qui ſepe nume-
ro in hac vita tribulatōibꝫ agitant̄: habeant
beatū Jacobū aduocatū ⁊ nō deerit eis auxi
liū de celo. Jn quo ipe glorioſus cū xp̄o le-
tatur ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Sermo trigeſimuſſeptimus de ſcō Mat
theo aplo ⁊ euangeliſta qui xp̄m ſecutus eſt
in obedientia: pauꝑtate ⁊ patientia.

SUrgens ſecutus

eſt eū. Scribunt̄ hec verba Mat-
thei. ix. c. et in euangelio pn̄tis ſo-
lennitatis. Grauiſſima eſt iactura illoꝝ q̄ to-
to affectu diuitijs huius ſeculi ſeſe dederūt.
Tp̄alia quippe oīa trāſitoria ſunt ⁊ cito depe
reunt. Propterea inq̄t Dauid in. ps. dormie
runt ſomniū ſuū et nihil inuenerūt oēs viri
diuitiaꝝ in manibꝫ ſuis. Saluberrimū ita-
q̄ꝫ ⁊ ab oībꝫ acceptandū ſaluatoriſ nr̄i ē docu
mentū. qui Matth. vi. ca. dixit. Nolite the-
ſauriſare vobis theſauros in terra. Theſau-
riſate in celo vbi nec fures timent̄ neq̄ꝫ finis
formidat̄. Audiuit hec verba ſctūs Matthe
us et vocatus a chriſto calcatis oībꝫ huius
mūdi bonis apoſtolicā vitā ſeruauit. Tn̄ vt
ꝑ eū geſta magnifica ꝯphendamus. in hoc
ſermone conabimur laudes eiꝰ depromere:
ſub titulo de xp̄i ſequela. Notabimꝰ aūt ꝓn
cipaliter tria in quibꝫ ipe ſecutus eſt chriſtuꝫ
ducem et caput omnium.

Primū fuit obedientia.
Secundum paupertas.
Tercium patientia.

De btūs Mattheus obediuit xp̄o vocan
ti. Et qualiter in omībꝫ obediendū eſt deo et
quare obedientia ſit homini pſtanda. Et de
ſeptem obedientie gradibus.

Capitulum. i.

PRimū in quo Mattheus ſecutus fuit
chriſtū eſt obediētia. Erat ipe natōe iu-
deus vt Hiero. aſſerit in ꝓlogo in Matthe-
um. officio publicanꝰ. i. curā hn̄s de publicꝭ
actibꝫ ſm Nico. de lira. Erāt eni tunc iudei
tributarij Romanoꝝ. Et illi qui collegebāt
tributū romanis mittendū dicebant̄ publi-
cani. Hmōi cōmuniter ſunt campſores ⁊ pe
cuniarum numeratores. Uidit ergo ieſus il
lum ſedentem in theloneo. Et theloneum

111

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf